

viljaa poltettiin. Sotaa kesti viisi vuotta ja päättyi se vasta siten kun kummankin saaren miesväki oli melkein sukupuuttoon hävitetty, eikä kumpikaan enään kyennyt sotaa jatkamaan.

Kun sota oli päättynyt ei tällä saarella ollut jällellä ainoatakaan lähetyssaarnaajaa eikä muitakaan euroopalaisia. Mutta toisella saarella oli jällellä pieni ryhmä kauppiaita ja yksi lähetyssaarnaaja ja siksi oli sen saaren tavat kauan aikaa paljon erilaiset tämän saaren asukasten tavoista. Neljäkymmentä vuotta sodan jälkeen olivat kumpikin saari olleet kokonaan muusta mailmasta eristettyinä.

Tällä saarella missä olimme ryhtyi kansa elämään ilman englantilaisia jumalan valitsemia opetuslapsia. Lähes kaikki nuoret miehet oli tapettu sodassa ja sen ajan avioliittolakiin mukaan, jotka olivat samanlaiset kuin Englannissa ja Yhdysvalloissa, ensin osa nuorista naisista oli estetty ikuisesti pääsemästä osallisiksi romantillisesta rakkaudesta ja äitiyden ilosta — mutta heillä oli yleinen äänioikeus.

Ne muutamit nuoret miehet mitä maassa oli, joutuivat pian avioliittoon ja asettuivat elämään kotielämäänsä yhden vaimon kanssa ja lastensa kanssa Jumalan sääntöjen mukaan.

Kaikki asiat olisi ollut aivan hyvin, jos ei olisi ollut niin paljon yksinäisiä naisia, jotka näkivät elämänsä kuluvan vanhaapiikkuutta kohden, ja alkoivat kapinoida. He olivat myöskin enemmistöinä maansa äänioikeutetusta väestöstä, joten heille ei ollut ollenkaan vaikeata päästä hallinnollisiin virkoihin.

Näillä äänestävillä amazoneilla näytti olevan hirveä tarkoitus: filosofi mahdollisesti nimittäisi sitä "elämän pakoittavaksi voimaksi." Mikä hyvänsä se vaikutin olikin, niin teki se heidät voimallisiksi ja he perustivat yhteiskunnallisen, teollisen ja uskonnollisen järjestelmän, jolle ei löydy vertaa koko mailmasta. Tätä kaikkea ei tietenkään voitu aikaan saada lyhyessä ajassa. He olivat oppineet panemaan kansanvallan käytäntöön ja he johtivat kaikki asiansa kansanvaltaisesti, noudattaen enemmistö päätöksiä. Naisia oli kymmenen kertaa niin paljon kuin miehiä ja tietysti he veivät voiton jokaisissa vaaleissa.

Ensiksi kyllä yritettiin elää kristilliseen tapaan. Miehet hoitivat valtiollisia ja teollisia asioita ja naiset pantiin työhön kalastamaan, hakkaamaan puita, kutomaan kankaita, kaivamaan metalleja y. m. raskaisiin töihin. Heidän patriotisminsa vedettiin ja kehoitettiin heitä uhrautumaan maansa hyväksi. He tekivätkin niin, mutta he väsyivät raatamaan ilman rakkautta, rakastajaa ja lapsia. Ja he päättivät voittaa nämä kaikki itselleen.

Toinen osa.

Naiset pitivät kokouksia ja päättivät, että jokaisella naisella tulee olla rakastaja, joka vaan kykenee itsellensä sellaisen voittamaan. He kyllä säilyttivät kristillisen avioliiton entisellään, mutta säätivät lain jonka mukaan jokaisella miehellä on oi-

keus ottaa itsellensä valtiovaimo, joka sellaisen haluaa. Ne jotka pitivät vanhat kristilliset tavat pyhinä, kyllä vastustivat tätä, mutta he olivat voimattomat enemmistöä vastaan ja niin astui uusi laki voimaan.

He laativat lain, joka esti jokaisen työkykyisen ihmisen laiskottelemasta tehden mahdottomaksi sen, että joku voisi elää vaan sillä, että omistaa jotain omaisuutta, ja laki määräsi myöskin, että jokaisella saaren asukkaalla tulee olla kaikki mitä hän tarvitsee, mikäli valtakunnan varat siihen riittävät.

Mies joka on luonnostaan valloitushaluinen, pian huomasi sen valtiovaimolain edullisuuden ja hyväksyi sen täydellisesti ja ai-noat jällellä olevat vastustajat olivat naimisissa olevat kristilliset vaimot.

Laki määräsi, että miehen joka ottaa itsellensä valtiovaimon tulee edelleen elää kristillisen vaimonsa ja tämän lasten kanssa ja saa käydä tapaamassa valtiovaimoansa ja lapsiaan ainoastaan hänen kutsumanaan. Miehellä ei ollut mitään oikeuksia valtiovaimonsa kotona; siten hän voi asua kristityn vaimonsa kanssa. Miehet pian alkoivat ottaa itsellensä valtiovaimoja. Luonnollisesti kookkaimmat ja voimakkaimmat miehet helpommin saivat valtiovaivot itsellensä. Naiset myöskin suosivat enemmän niitä miehiä, jotka olivat luonteeltaan hellempää, hyväsydämiä, rehellisiä ja vilpittömiä. Tyhjäntoimittajat, laiskottelijat ja fyysillisesti heikot eivät saaneet vaimoa ollenkaan.

Tietysti siellä oli joitakin naisiakin, jotka olivat pahan luontoisia ja ruumiillisesti viallisia, riidanhaluisia ja moraalisesti heikkoja. Mutta näillä naisilla oli vähän lapsia.

Kymmenen vuoden kuluttua oli saaren väestö kasvanut entiseen lukuunsa, ja kasvava sukupolvi oli voimakkaampi, terveempi ja elämänhaluisempi kuin sen saaren väestö oli koskaan ennen ollut.

Mutta ylevä kristillinen avioliittolaitos oli saanut ankaran kolauksen, ja kristitty perhe, missä isä riitelee vaimonsa ja lastensa kanssa ilta illan ja sunnuntai sunnuntain jälkeen, oli hävinnyt ainaseksi.

Kun miehillä ei ollut mitään valtaa valtiovaimojensa yli ja kun nämä vaimot saivat elatuksensa suoraan valtiolta, ei heillä ollut mitään velvollisuuksia miehensä kohtaan.

Miehet edelleenkin olivat kristittyjen avioliittojen ja kotien "päinä" kuten vanhaan aikaankin ja komensivat kristityitä vaimojaan, jotka olivat heidän elättävinään, kristitty vaimo saaden elatuksensa miehensä työstä ja kun mies kuoli, tai ei voinut syystä tai toisesta elättää kristittyä perhettään, lähetettiin se köyhään farmille.

Valtiovaimolla oli elämänikuinen eläke suoraan valtiolta.

Kun nämä uudet olosuhteet olivat vallinneet noin kahdeksantoista vuotta, alkoivat tytöt kieltäytyä rupeamasta kristityiksi vaimoiksi syystä, että heidän elatuksensa sen kautta oli kovin

epävarma ja sopivat nuorten rakastajiansa kanssa siten, että he rupeavat valtiovaimoiksi. Nämä nuoret naiset olivat alentuneet niin epänormaalisiksi, etteivät he välittäneet pitää miestä ympärillään alituisesti riitelemässä heidän kanssaan ja komentamassa heidän lapsiaan.

Vanhin ammattiala mailmassa kukoisti tälläkin saarella yleisesti ennen sotaa, mutta tämä valtiovaimolaki poisti sen kokonaan, joten ei koko saarella löytynyt ainoatakaan naista, joka myi ruumistaan. Kai se johtunee siitä, että naisten luonne kaipaa rakkautta ja lapsia enemmän kuin mitään muuta mailmassa ja haluavat lapsensa syntyvän romanttillisen rakkauden hedelmänä.

Valtiovaimolaki teki sen mahdolliseksi, että lähes jokaisella naisella oli tilaisuus omistaa oma koti ja synnyttää ja hoitaa lapsia ja olla heidän seurassaan. Naisilla oli keskimäärin viisi lasta kullakin, jotka perivät äitinsä nimen.

He ulottivat amerikalaisen koulujärjestelmän periaatteet kaikkien valtiovaimojen ja äitien ylläpitämiseksi, joten ei yksikään lapsi ollut riippuvainen omasta isästään. Äidit palkattiin hoitamaan omia lapsiaan aivan samoin kuin veronmaksajat Yhdysvalloissa palkkaavat kouluopettajat opettamaan lapsia.

Tämän he oppivat pequin linnoilta etelänavan lähistöllä, missä kaikki täysikasvuiset linnut kalastavat ja ruokkivat äitilinnut ja poikaset.

Kumma kyllä, ei tämä uusi järjestelmä hävittänyt isyyden vastuunalaisuutta. Eivätkä miehet pyrkineet hallitsemaan näitä valtiokoteja, äidit hallitsivat yksin. Miehet näyttivät suhtautuvan isällisesti kaikkiin lapsiin ja siitä kehittyi jokseenkin samanlainen tapa kuin on meidän partiopoikaliikkeemme. Miehet voitettiin nähdä kävelyllä 20 tai 30 pöjan kanssa ja puhellen heille ja opettaen heitä aivan kuin partiopoikien johtaja puhlee johdettavilleen. Nämä miehet ovat yhtä ylpeitä toisten miesten pojista kuin he ovat omistaankin.

Saaren naiset sentään vielä ovat enemmän kiintyneet omiin lapsiinsa kuin toisten lapsiin ja se on ainoa jällellä oleva piirre entisestä kristillisestä avioliitosta, mitä me siellä tapasimme.

Kristityt vaimot olivat jo lähes kaikki kuolleet silloin kun me joudumme saarelle ja tytöt kieltäytyivät rupeamasta kristityiksi vaimoiksi. He eivät halunneet antaa omaa ja lastensa kohtaloa yhden miehen varaan. He mje-luummin ottivat elatuksensa kaikilta miehiltä yhteisesti valtion välityksellä ja he olivat niin pautuneita, että halusivat, että miehensä tulee aina heidän luoksensa rakastajana, eikä koskaan toruvana aviomiehenä. Se vanha tapa, että mies on aina ympärillä oli näille epänormaalisille olioille vastenmielinen.

Koko saarella ei ollut olemassaakaan vanhoja poikia ja vanhoja piikkoja, eikä palvelijattaria, sillä naiset olivat oppineet tekemään työnsä kooperatiivisesti joka seikka teki kaikki kotityöt kevyeksi ja miellyttäväksi, jotka

askareet ovat niin kovin uuvuttavat ja kuolettavat Amerikassa ja Englannissa.

Aineellisesti saaren väestö edistyi. Ihmiset sodan jälkeen olivat yleensä rikastuneet suuremmassa määrässä kuin ahnainkaan voi ennen unelmoida. Uusia keksintöjä oli tehty ja heidän koneellisuutensa oli todella ihmeellinen ja tuottava ja heidän ilma-laivansa ja lentokoneensa ovat paremmat kuin meidän.

Saaren väestö koneittensa avulla tuotti niin paljon elintarpeita, että hallitus on kehoittanut kansaa käyttämään enemmän ruokaa ja muita tarpeita ja asumaan paremmissa huoneissa, että voitaisiin käyttää kaikki mitä tuotetaan. Sillä maassa oli laki, että niin kauan kuin saarella voidaan jokin tavara kaikki käyttää, ei sitä saa lähettää ulos maasta.

Heillä on ainoastaan yksi huoli. He pelkäävät että kristityitä lähetyssaarnaajia voi osua maahan ja meidän täytyi vakuuttaa heille ettemme ole lähestyssaarnaajia emmekä aijo saarnata heille koko ajalla kun olemme saarella.

* * *

Toisella saarella säilyi kristilliset tavat ja siellä harjoitettiin ehkäisyoppia 20 vuotta jälkeen sodan. Lapsia syntyi vähän ja koko kansakunta oli kuolla sukupuuttoon. Mutta sitten "Feministi saaren" radikaaliset naiset menivät sinnekin ja perustivat oman epämorallisen, epäkristillisen järjestelmänsä sinnekin.

Kun kristillinen moraalialkoi hävitä ja yksityisomistusoikeus poistettiin alkoi tämänkin saaren asujamisto rikastua ja vaurastua aineellisesti ja lapsien luku lisääntyi.

Ystävälliset välit vallitsevat nyt näiden kahden saaren välillä ja kaikki merkit viittaavat siihen, ettei enään koskaan tule syyttämään sotaa näiden kansojen välillä, sillä naiset eivät näe mitään syytä sitimiseen. He ovat perustaneet sellaisen yhteiskuntajärjestelmän missä ei sotia tarvita.

KUVIA KIRJAVASTA IHMISELÄMÄSTÄ

Tämä sarja kuvia todellisesta elämästä on yhtä loppumaton kuin elämäkin. Kun löppä nykyiseltä kirjottajalta katkeaa, voi sitä joku toinen jatkaa.

— Tunnen katkeraa pettymystä sen johdosta, etten päässyt sotaväkeen ensimmäisessä arvanostossa, puhui kreikkalaisamerikalainen nuori aviomies. Liittyisin armeijaan vapaehtoisenä, mutta vaimoni ei anna siihen suostumustaan. Toivon kumminkin, että arpa lankeaa kohdalleni seuraavassa arvanostossa.

— Miksikä niin mielenne soitaan tekee? kysyi ihmetellen soita. (Jatkoa kuudennella sivulla)

+++++
 ✦ NEW YORKIN SUOM. NAISTEN ✦
 ✦ OSUUSKOTI ✦
 ✦ JA PAIKANVÄLITYS-TOIMISTO ✦
 ✦ 241 Lenox Ave. & 122 St. ✦
 ✦ Telefooni: 813 Morning side ✦
 +++++